

ODYSSÆ HOMERICÆ SECUNDA RHAPSODIA,
GRÆCE ET SVETHICE.

QUAM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SjöSTRÔM,

Litteraturæ Græcæ Docens, ad Bibl. Acad. Amanuensfis.

ET

GUSTAVUS ROSELL,

Stip. Publ. Aboëns.

In Auditorio Philos. die X Martii MDCCCXXI.

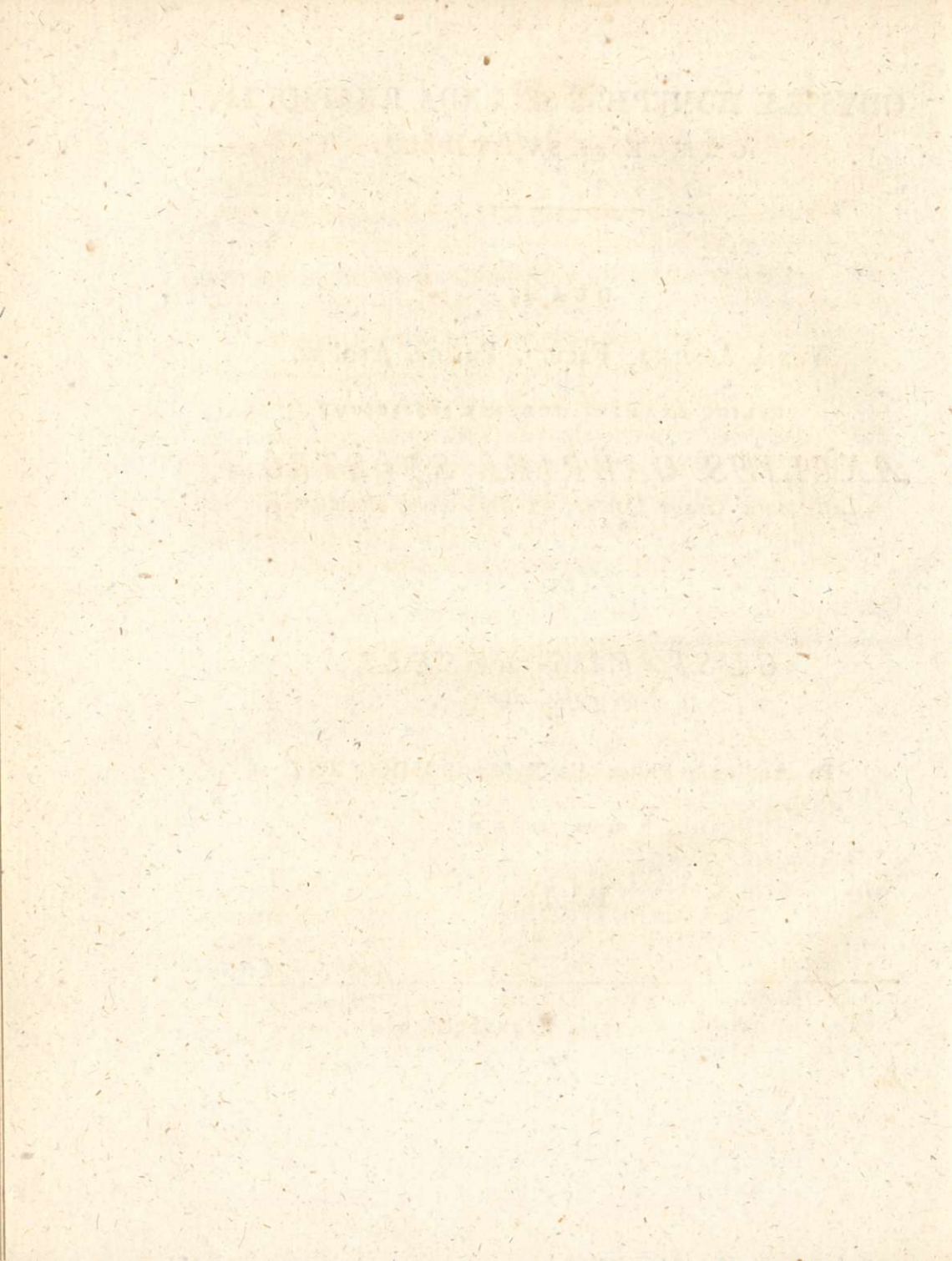
h. a. m. confvetis.

P. IV.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

13.

Sade, och drog sin band ur Antinoos' band i det samma
Lätt, men friarnes flock tillstälde i huset sin måltid,
Talande skymfliga ord mellertid och begabbande honom.
Och så någon ibland bälttrotliga svennerne sade:

- 325 Sannerlig stämplar Telemachos nu, att dråpa oss alla,
Anten han bringar sig bjelpare från det sandiga Pylos,
Eller från Sparta kanske; ty han drifves af brinnande åtrå;
Eller till Epbyra ock, det bördiga landet, han ämnar
Resa, att dödande gift derifrån afbåmta, och sedan
330 Kasta det in i pokalen, och så förderfva oss alla.

Åter en annan ibland bälttrotliga svennerne sade:
Hvem kan vetå, om ej dock sjelf på det bålade skeppet,
Skild från de sina han dör, kringvankande liksom Odysseus?
Så än mera för oss han mödorna skulle föröka.

Ἡ δ' α, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσσαι Ἀντινόοιο
ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δέμον κάτα δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐνεργόμεον ἐπέεσσιν·

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων·

- 325 Ἡ μάλα Τηλέμαχος Φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·

Ἡ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,

Ἡ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν ἐπεὶ νύ περ ἵεται αἰνῶς·

Ἡ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,

Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφύρα φάερμακ' ἐνεῖκη,

- 330 Ἐν δὲ Βάλλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει·

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων·

Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς, ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὶς

Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;

Οὕτω κεν καὶ μάλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν

- 335 Ty först måste vi dela bans gods, samt buset derefter
Ge åt bans moder, att ågas, och den som henne månd åkta.

Sade. Telemachos steg i sin fars högtakiga, stora
Kammare; der låg koppar och guld uppstapladt i bögar,
Kläder i kistor och skåp, och i mängd vålluktande olja.

- 340 Káril med gammalt vin, rått kostligt att smaka, der äfven
Stodo, en omångd gudarnes dryck förborgande inom,
Stålda vid väggarna kring; i den båndelse engång Odysseus
Hem anlände ännu, se'n många strapatser han utstått.
Reglade dörrar, tätt anpassade, funnos för rummet,
345 Dubbla, och nätter och dar en busballarinna derinne
Bodde, med vårsamt nit hon troget bevakade allting,
Eurykleia, en dotter till Ops, sjelf son af Peisenor.
Henne Telemachos då inropte i kammarn, och sade:

- 335 Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἴκῳ δ' αὖτε
Τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἢδ' ὅστις ὀπύοι.

"Ὡς φάν' ὁ δ' ὑφόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρός,
Εὐρύν, ὅθι νηὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Ἐδῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλῃς τ' εὐῶδες ἔλαιον·

- 340 Ἐν δὲ πύθῃ οἴνοιο παλαιῷ ἠδυπότοιο

Ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἵποτ' Ὀδυσσεὺς
Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληίσται δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,

- 345 Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμέρας
Ἔσχ', ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυιδρείσιν,
Εὐρύκλει', ὦπρος θυγάτηρ Πεισηνορείδαο.

Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσσας·

- Moder, vålan åt mig må du gjuta i krukorna ljustigt*
 350 *Vin, som är sötast af allt, näst det du länge bevarar,*
Väntande den olycklige bem, om nånsin han kommer
Hjelten Odysseus hit, sen döden och ödet han undgått.
Fyll tolf krukor åt mig, och med lock förvara dem alla!
Håll så derbos och mjölet i väl bopsömmade budar,
 355 *Tjugu mått du må toga utaf kvarnmalade bafvan!*
Ensam du vete bärst; ställ allt tillfammen i ordning;
Ty jag i afton sjelf skall det afbemt, så snart min
Moder i loftets rum uppstigit, och tänker på hvilat.
Ty till Sparta jag ställer min kost och det sandiga Pylos;
 360 *Spörjande efter min far, om ej någon bebådar des bemkomst.*
Sade, och Eurykleia, den älskade fosterskan, storgret,
Och sig jemrande så hon talte de vingade orden:

- Μαί, ἄγε δῆ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον*
 350 *Ἦδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις,*
Κεῖνον διομένη τὸν κάμμορον· εἴποδεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας αἰλύξας.
Δώδεκα δ' ἐμπλήσον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
Ἐν δὲ μοι ἄλφιστα χεῦον εὐρῶαφέεσσι δοροῖσιν·
 355 *Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.*
Αὐτὴ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθαι·
Ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δῇ
Μήτηρ εἰς ὑπερῶ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδεται.
Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαρτόεντα,
 360 *Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω.*
Ὡς φάτο· κόκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

- Hvi ha, älskade son, dig sådana tankar i själen
 Kommit? och hvart väl vill du då bån i den vida världen,
 365 Ende och kåre? Förty långt borta från fädernejorden
 Han, den ädle Odysseus, dog bland fremmande folkslag.
 Genast, så snart du är rest, skall ondt dig stämpas af dessa,
 Att du med list må dödas, och allt de sjelfve fördela.
 Nej, sitt bår hos de dina i ro! ej alls du behöfver
 370 Irra på ödsliga bafvet omkring, samt lida det ondt är.
 Henne Telemachos då, den förståndige, svarte och sade:
 Trösta dig, mor! ej utan en gud är detta beslutet.
 Men mig svärj, att ej tala bår om för älskliga modren,
 För än den elfte dagen är inne, ell' också den tolfte,
 375 Eller hon sjelf mig saknar, och bort att bån jag är bortrest;
 Att hon med gråtande ej må skämma den tjusande byen.

- Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἵεναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 365 Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόδι πάτρης
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἄλλογονῶτάῳ ἐνὶ δήμῳ.
 Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι καὶ φράσσονται ὀπίσσω,
 Ὡς κε δόλω φθίης· τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 Ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χεῖρ
 370 Πόντον ἐπ' ἀτρεύγετον καὶ πάσχειν, οὐδ' ἀλάληθαι.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Θάρσει, μαί· ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 Ἀλλ' ὅμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 Πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται;
 375 Ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι;
 Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χεῖρά καλὸν ἰάπτη.

- Så han talte; vid gudarne svor den gamla en dyr ed.
 Men såsnart som hon fvarit, och eden till fullo var aflagd,
 Gjöt hon derefter på stund åt bonom i krukorna vinet,
 380 Hållde så mjölet också i de väl bopsömmade budar.
 In i buset Telemachos gick, och bland friarne dvaldes.
 Annat begrundade då blåögda gudinnan Athene,
 Lik Telemachos hon öfverallt i staden omkringgick,
 Och hvar man, som hon träffade der, tilltalade särskildt;
 385 Råd dem i qvällens stund sig samla vid snabba galejan.
 Sjelf bon af Phronios' strålande son Noemon begärde
 Snabba galejan, och han åt henne den låfvade villig.
 Ned gick solen, och vågarna ren sig böljde i dunkel;
 Och då drog bon i sjön den snabba galejan, och alla
 390 Redskap satte deri, som finnas på toftade skeppen.

- Ὡς ἄρ' ἔφη γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Αὐτὴν ἔπειτ' αἰ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 380 Ἐν δὲ οἱ ἄλφειτα χεῦν ἐϋρῆαφέεσσι δοροῖσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
 Καὶ ῥ' ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον.
 385 Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
 Ἥ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα Φαίδιμον υἱὸν
 Ἦ, ττε νῆα θοὴν ὃ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 Ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν,

- Ftterst i hamnen se'n bon ställde den; raska kamrater
 Talrikt samlades kring, och gudinnan bemannade bvar en.
 Annat begrundade då blåögda gudinnan Athene,
 Och tiil den ädle Odysseus' bus påskyndade kosan;
 395 Der en ljufvelig sömn kring friarefkaran bon utgjöt,
 Gjorde dem druckna ochraglande, slog dem bågarnur banden.
 Hem de sig skyndade då för att sofva; ej länge numer de
 Suto, ty ögonlocken för bvar nedtyngdes af sömnen.
 Men till Telemachos talade så blåögda Athene,
 400 Kallande bonom ut ur boningsbeqvåma palatset,
 Mentor lik tiil gestalten såväl som också tiil röstten:
 Re'n o Telemachos nu de vålfotbrynjade följsmän
 Sitta vid årorna, vântande blott på din snarligen ankomst;
 Vål, lät, ofs gå, ej längre vi må uppskjuta vår resa!

Στήσε δ' ἐπ' ἐχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐὼλοι ἐταῖροι
 Ἀθροοὶ ἠγερέθοντο. θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείσιο·

- 395 Ἐνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 Οἱ δ' εὖδεν ὤρουντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

- 400 Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
 Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἐταῖροι
 Εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμήν·
 Ἄλλ' ἴομεν, μὴ δὴθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

- 405 Talade så, och förut framvandrade Pallas Athene
 Skyndesammast; och han tätt följde gudinnan i spåren.
 Men såsnart som de se till sjön ankommo och skeppet,
 Funno de redan på stranden de busvudbelockade följsmän.
 Och Telemachos' beliga kraft tilltalte dem således:
- 410 Kommen, J vänner, och bår om så bit vågkoston; ty all tre'n
 Ligger i rummet tillreds; dock vet min moder af intet,
 Eller de andra slafvinnorna, en blott bört hvad jag sade.
 Talade så, samt förde dem an, strax följde de andre.
 Allt nedburo de då, och uti våltostade skeppet
- 415 Lade, på sätt, som Odysseus' son dem göra befallte.
 Steg så Telemachos sedan om bord, men Athene förutgick,
 Satte i aktern af skeppet sig ned, bardt nära till benne
 Satte Telemachos sig; de lossade tågen från stranden,
 Stego så sjelfve om bord, och sig satte på bänkarnes neder.

- 405 Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 Εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θνὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
- 410 Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα πάντα γὰρ ἦδη
 Ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέπυσται,
 Οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἀκουσεν.
 Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 Οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες, εὐσσελμῶ ἐπὶ νῆϊ
- 415 Κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός.
 Ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 Ἐζετο Τηλέμαχος τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
 Ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κλῆϊσι κάδιζον.

- 420 Och en gynnande vind blåögda Atbene dem sände,
 Öfver den dunkla, och brusande sjön, friskt blåsande västlan.
 Men anmanande bjöd följsmännen Telemachos derpå
 Fatta uti redskapen, och de anmaningen lydde.
 Masten af furu uti urbålkade mellanbalken
- 425 Reste de upp att stå, samt bundo med linorna fast den,
 Hvita seglen de bisfode se'n med flåtade remmar.
 Midten på seglet snart anblåstes af vinden; och dunkla
 Vägen dånade högt kring kólen af vankande skeppet,
 Som sprang fram på böljorna lätt, fullbordande färden.
- 430 Sedan de bundit allt på den snabba och svarta galejan,
 Ställde de skälarna fram, uppfyllda med vin till brådden,
 Och utgjöto deraf för everdlige, evige guder,
 Mest likvål bland alla för Zeus' blåögade dotter.
 Natten igenom till morgonens stund framskyndade skeppet.

- 420 Τοῖσιν δ' ἤμενον εὖρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀκράῃ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἷσπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 Ὅπλων ἀπτεσθαι τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἀκούσαν.
 Ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἐνέσθε μεσόδμης
- 425 Στήσαν αἰείαντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 Ἐλικὸν δ' ἰστία λευκὰ εὖστρέπτοισι βοεῦσιν.
 Ἐπρήσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
 Στείλει πορφύρεον μεγάλ' ἰαχε, νηὸς ἱούσης·
 Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.
- 430 Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο·
 Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰετογενέτησιν,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 Παννουχίῃ μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἥω πείρε κέλευθον.

απειρος ειρηται, αντι του αει ελαττωθησεται. Ει γαρ μη ισα,
πολλω μαλλον ου μειζονα' εσται αρα ελαττονα.

V. 226. sq. Honom han uppdrog hela sitt hus, då han reste på
skeppen,

Att åtlyda den gamle och allt orubbadt bevara.

Γερωντι' ὁ ἐστὶ τῷ Λαερτῇ. Quænam vero ratio sequentis
fuerit versionis D:O WALLENBERG, ignoramus:

Hela sitt hus, då på skeppen han for, han lemnat i gubbens
Lydno, på det han skulle det bibehålla i välstånd.

V. 244. sq. — — — Schwer ist es wahrlich,
Männer, und mehrere noch, am freudenmahl zu bekämpfen!

Voss.

Περὶ δαίτι μαχησασθαι, quid hic involvat loci, scholia
bene declarant: οἱ γὰρ ἐν δαίτι σιόνται ἀνυποστάτοι ἐναὶ τὴν
ἀλκὴν, τοῦ οἴνου στρατηγούντες αὐτοῖς.

V. 276. sq. Ty få äro de söner försann, som likna sin fader,
Sämre äro de fleste, och få blott bättre än fadren.

Vetus omnium temporum querimonia: ἀνδρῶν ἥρων τεκνῶ
πηματα, ore olim satis superque trita. Cfr HORAT. Carm,
III. 6, 45 — 48.

V. 355. "Tjugu mått bör du laga utaf finfigtade mjölet."
WALLENBERG.

κκτῇ δὲ ἀλφίτου, ἡ δωρεά, κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὸ
πρῶταγεῖν ἢ πρῶταγεῖν ἢ τὸ κλάσμα, παρὰ τὸ ἀγῶ, τὸ κλω.
EUSTATH.

V. 365. sq. — — — — Vertilgt ist fern von der heimat
Jener, der held Odysseus, im fremdgefitteten volke!
Voss.

"Hæc ab Euryclea ut certa pronuntiantur, ut Telemachum a suscepto itinere deterreret; cum tamen ipsamet dubitarit, an Ulysses vel mortuus, vel rediturus esset; ut constat ex eo, quod in ejus adventum ea accurate & studiose servaret recondita, quæ supra enumeravit Poëta." SPONDANUS.

V. 370. *Ατρυγέτος ακαταπνητος, η ακαετος*. Schol. apud BARNESIIUM. Dubiæ, ut multa quidem Nostri epitheta, significationis vox, a nonnullis, ut videtur probile, vi vocabuli *ατρυγης, ατρυγητος* ornata. Non nisi mari & ætheri adjicitur ab HOMERO; quid, quod ipsum mare, notante SCHNEIDER, in epigrammate quodam *η ατρυγετη* dicatur absolute!

V. 426. sq. *"Hvita seglen de hisfæde se'n med virade tågen.
Vinden bugtade desja på midten; den purprade
vågen . . .*

WALLENBERG.

το ομοιοτελευτον horum versuum, nostro saltem haud multam meretur laudem judicio.

V. 431. Egregiæ circa homerica vocabula *επιστεφω, επιστεφης*, viri græce quam maxime eruditi lucubrationes. Vides, Lexilogus, oder Beiträge zur griechischen Wort-Erklärung, hauptsächlich für Homer und Hesiod. Von Philipp Buttmann. Ester Band. pag. 96 sqq. Berlin 1818.

In primis emendanda:

Pag. 10 lin. 11 lege: *Mykene*;

In not. pag. 2 l. 11 lege: *duos viros*.